

get afbalanceret, men fru Line Barfod står ikke alene med sit synspunkt. Der er bestemt parter, som ikke synes, at det her er vejen frem, og vi må så respektere, at der er en uenighed imellem os der. Men jeg er dog glad for, at fru Line Barfod trods alt på de andre punkter synes, at det, som lovforslaget lægger op til, ikke var så ringe. Men jeg kender jo Enhedslistens regler om, at hvis der er én del af et lovforslag, man er modstander af, er man modstander af lovforslaget, og det må vi så acceptere.

Men jeg vil sige til Folketinget og til Folketingets partier, at jeg er utrolig glad for behandlingen her i dag, og at jeg ser frem til udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil bare spørge ganske kort, nemlig om det med de østeuropæiske advokater. Det er jo fuldstændig rigtigt, som justitsministeren siger, at møder man ved en dansk domstol, taler man dansk. Men der er jo trods alt meget udenretligt arbejde, som advokater i Danmark foretager sig. Der kunne man måske godt frygte, at nogle, uanset hvilket sprog de så i den sammenhæng måtte tale, bliver skuffede, når de går til en advokat med en forventning om, at advokaten lever op til de relativt høje standarder, som vi har i Danmark, og en forventning om, at når denne advokat virker i Danmark, er det også på vores niveau – dette siger jeg, når man tager i betragtning, hvor korrump bl.a. det bulgarske og det rumænske uddannelsesvæsen altså er.

Det er bare den bekymring, som jeg har søgt at sætte fokus på, og jeg føler mig egentlig overbevist mig om, at justitsministeren er enig i den bekymring, og jeg synes bare, at vi skal se på det i udvalgsarbejdet. Kunne jeg bare få en bekræftelse på, at justitsministeren deler bekymringen?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at det, vi jo egentlig drøfter her, ikke har så meget med lovforslaget at gøre, men jo sådan set mere med det indre marked og arbejdskraftens fri bevægelighed, og der er der altså en traktatfæstet ret til også at kunne nedsætte sig i et andet medlemsland og der udøve sit erhverv. Der er naturligvis nogle krav i forbindelse med uddannelse, der skal være opfyldt. Og jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg sådan set mener, at det indre marked, ikke mindst på det her punkt, er til

større gavn for forbrugerne end det modsatte, altså at der er den mulighed for den frie bevægelighed.

Men man kan dog med hensyn til den problemstilling, hr. Morten Messerschmidt rejser, og som jeg ikke kan sige hvor stor omfanget er af, sige, at i og med at der nu sker en væsentlig skærpelse af tilsynet, bliver der altså også en mulighed for hurtigere at kunne gå efter de advokater, som ikke er dygtige nok i forbindelse med deres rådgivning af klienterne, og som i hvert fald bevidst bare forsøger at tjene penge på dem, og som ikke giver dem en korrekt vejledning.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 11.00

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 28/2 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er snart ved at være nogle år siden, at Folketingets Retsudvalg besøgte den lille by Schengen, hvor vi stod og kiggede os om ud til den

smukke flod og egentlig med længsel tænkte på, hvornår vi kunne blive medlem af Schengensystemet. Det er som sagt mange år siden – det tog tid, før vi blev medlem – og nu kommer altså så anden generation af de fælles regler.

Det gælder jo her som i al anden straffeprocess og strafferet, at det på den ene side drejer sig om at få håndhævet reglerne og på den anden side om ikke at udvande retssikkerheden, heller ikke for de sigtede og de dømte. Man kan sige, at vi jo i strafferetten i virkeligheden altid lovgiver mod den menneskelige natur. Allerede Jyske Lov siger jo: Ville enhver nøjes med sit eget, så behøvedes ingen lov. Men sådan er mennesket ikke, og derfor behøves en lov.

Området er blevet noget større end for 100 år siden, hvor det jo typisk var landsbytossen, der tog politiets ressourcer. I dag må vi sige, at verden er ved at blive én stor politikreds, hvor vi i højere og højere grad må have fælles regler og altså også muligheder for at udveksle oplysninger og slå kloen i dem, der er efterlyst.

Derfor er dette lovforslag jo igen udtryk for en vis udvidelse af myndighedernes mulighed for at udveksle oplysninger. Det er altid pinagtigt at skulle diskutere disse emner, men det er jo også pinagtigt, hvis Danmark bliver et fristed eller et sted, hvor man kan slippe lettere om ved tingene, eller hvor oplysningerne ikke når frem, så man altså kan bruge dette land som asyl, hvis man er kriminel. Det er naturligvis ikke meningen.

Det, der skal fremhæves med dette lovforslag, ud over at vi altså igen udvider omfanget af oplysningerne, og det er jo aldrig særlig rart, men desværre nødvendigt, er, at det jo så er vigtigt – som det også fremhæves i fremsættelsestalen, og der bruges en del linjer på det – at teknologien altså også medfører, at der i højere grad kan blive en egenkontrol af dem, der betjener systemet, og en, skal vi sige, bedre intern kontrol i systemet selv. Det er noget, vi i Venstre finder utrolig vigtigt at tage med i vurderingen, når vi nu altså igen går med til at lukke op for udveksling af endnu flere oplysninger over landegrænser.

Teknologien vil formentlig også fremover give endnu flere muligheder for, at der også i selve systemet indbygges en sikkerhed, så man har den størst mulige chance for, at oplysningerne ikke falder i de forkerte hænder og ikke bliver misbrugt.

Noget af det, der jo allerede har været genstand for offentlig debat og selvfølgelig i højere

grad også vil blive det, er naturligvis dette med udveksling af fingeraftryk og billeder.

Det, der er utrolig vigtigt ved disse udvekslinger af oplysninger, er jo, at vi så langt som overhovedet muligt forsøger at fastholde, at der skal være en eller anden form for mistanke, sigtelse eller domfældelse, og det må man jo sige at forslaget i det store og hele lever op til. Det er jo ikke sådan upræcise oplysninger om gud og hver mand, som man her udveksler over landegrænser. Men der er altså grund til, hver eneste gang vi har disse forslag, at eftertanken breder sig og vi gør os helt klart, hvad det er, vi gør, men også, hvad det er for en tid, vi lever i.

Med disse – måske mere filosofiske – bemærkninger skal jeg meddele, at Venstre kan støtte forslaget.

Kl. 11.05

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

Fra Socialdemokratiets side ser vi som led i kriminalitetsbekæmpelsen et behov for, at man udbygger de tekniske og strukturelle rammer for disse store it-systemer, der kører i tilknytning til Schengenaftalerne, så vi kan støtte, at man overgår til den såkaldte model II.

Vi anser det på den anden side for at være vigtigt, som det også så udmærket er fremført i høringsvaret fra Advokatsamfundet, at de retssikkerhedsmæssige grunde sikres, og at såvel registrering som udveksling af personfølsomme oplysninger sker på et betryggende grundlag.

Vi har hæftet os ved, at der nu er mulighed for at indføre foto og fingeraftryk. Vi har også hæftet os ved, at det forudsætter en vis kvalitet, før det kan lade sig gøre. I øvrigt er det en fremtidssikring af systemet, idet det endnu ikke er iværksat og heller ikke er besluttet iværksat endnu, men muligheden vil være til stede.

Vi har også set på det med at sammenkoble forskellige typer af indberetninger, og vi synes, det er vigtigt, at man også rent datateknisk kan koble sager sammen, både forsvindingssager, efterlysningssager og sager om stjålne biler, således at det letter opklaringen af forbrydelser.

Vi er også enige i, at de mere direkte søgninger, som også kan foretages her fra landet i det store SIS-system, er et fremskridt. Vi har yderligere Datatilsynets bemærkninger, som har været meget grundige, og det kan vi også anbefale at

man følger. Også svarene fra Justitsministeriet er grundige. Det vil sige, at vi der føler os rimelig trygge ved, at der er øgede krav til datasikkerheden, og at vi føler os overbeviste om, at Datatilsynet fortsat vil følge udviklingen omkring SIS II.

Som bekendt er dette SIS II-system vedtaget via en forordning i EU, og der har Danmark jo ikke kunnet medvirke på grund af vores forbehold over for retlige og indre anliggender, men vi kan, nu der foreligger udkast til en rådsafgørelse, anbefale, at der gives samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, således at Danmark på helt lige fod med andre EU-lande kan deltage i dette arbejde. Vi kan anbefale det.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Et af de elementer af EU-samarbejdet, der har ført til størst skade, er ubestridt Schengenaftalen. Schengenaftalen, som har nedlagt landegrænserne, har forbudt landene at opretholde national grænsebevogtning og har dermed skabt et fuldstændig frit marked for kriminelle elementer. Kriminelle netværk, der arbejder med deres afskyeligheder i form af kvindehandel, i form af handel med narkotika osv., har fået langt, langt lettere løbebane, efter at landene, Schengenlandene, er blevet pålagt at nedlægge deres nationale grænsebevogtning, og det har altid været med en meget stærk modstand, at Dansk Folkeparti har set på Schengenaftalen, og det er det naturligvis også i dag.

For os at se bør man dele tingene op. Det ene element er, at man nægter landene at opretholde en national grænsebevogtning, og det er grundlæggende forkert. Et land skal have en grænse, og et land skal selvfølgelig have lov til at bevogte sin grænse, at sikre sig, hvem der kommer ind i landet. På den anden side kan der jo være meget fornuft i at udveksle informationer på tværs af grænserne. Både SIRENE-samarbejdet og SIS I fungerer jo godt, når det handler om at optreffe kriminelle netværk.

De to ting er overhovedet ikke modsætningsfyldte. Man kan sagtens udveksle informationer imellem politimyndighederne og så samtidig sikre, at landene kan have en national grænsebevogtning, hvad i øvrigt også en meget stor del af de andre EU-lande jo har.

Hvis man tager rundt i Europa på biltur, vil man kunne konstatere, at der bl.a. ved indkørselsvejene til Frankrig er en konsekvent og kontinuerlig observation med, hvem det er, der kører ind. Det franske grænsepoliti står og kigger på, hvem der kører ind – særlig hvem kører ind – og hvem der kører ud. Hvorfor skulle vi i Danmark ikke have mulighed for at have den samme grænsebevogtning? Det ønsker vi i Dansk Folkeparti.

Men som sagt vedrører det her lovforslag hele delen om at udveksle information, og det er der grundlæggende noget fornuftigt i. Derfor ser vi også mere positivt på det, end vi ser på Schengenaftalen som en helhed.

Men der er alligevel nogle besynderligheder, som vi er nødt til at få afklaret, bl.a. det forhold, at lovforslaget jo ikke gælder i Grønland og på Færøerne, hvilket jo selvfølgelig for så vidt virker meget fornuftigt, når hverken Grønland eller Færøerne er med i EU, men på den anden side er politimyndigheden i Grønland jo altså dansk.

Kl. 11.10

Jeg ved ikke helt, hvordan man har tænkt sig, at det skal fungere. Skal man så afskære de her informationer fra at komme over Atlanten og op til Grønland, eller hvordan har man teknisk tænkt sig at afholde de her informationer fra at komme til Grønland? Det må vi i hvert fald have en afklaring på.

Det andet jeg vil sige er positive bemærkninger om, at jeg grundlæggende synes, det er fornuftigt, at vi har den her diskussion i Folketingsalen. Alt for ofte oplever vi jo, at de store EU-beslutninger bliver truffet i Europaudvalgets lokaler, som godt nok nu har åbnet møderne for befolkningen og for offentligheden, hvilket ubetinget er godt, men det er i virkeligheden i det her lokale, at de store EU-debatter bør være. Det er her, diskussionen bør føres og ikke i et udvalgslokale. Derfor vil jeg glæde mig over, at vi kan have den her diskussion i Folketingssalen.

For at runde af vil jeg altså sige: Schengenaftalen er ikke Dansk Folkepartis kop te. Der er en lang række områder, hvor den har skadet Europa, skadet trygheden, skadet sikkerheden for europæerne, men til udveksling af informationer giver det god mening at samarbejde. Derfor ser vi positivt på den del af forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Lovforslaget om Schengeninformationssystemets anden generation er et lovforslag, som vi varmt kan støtte fra De Konservatives side. Vi mener, det er rigtigt set, at vi på den her måde får et bedre, et hurtigere og et mere effektivt system, men at vi samtidig også opgraderer det og gør det mere sikkert, således at persondata ikke bare flyder over landegrænserne, men at der er nogle helt klare spilleregler for, hvordan sikkerheden skal være i forbindelse med det. For i samme takt, som man giver myndighederne bedre og lettere adgang, er det selvfølgelig også vigtigt, at man får strammet op om sikkerheden.

Så på den måde balancerer forslaget godt, og jeg kan da hilse og sige, som en af dem, der bruger det ret ofte, at det SIS-system, vi har i dag, altså Schengeninformationssystemet, jo fungerer godt. Når der er personer, som er efterlyst eller uønskede, er det et meget hurtigt og meget enkelt system at benytte. Hvis det er sådan, at der er et såkaldt hit på en person eller en genstand, skal man følge nogle bestemte procedurer frem i retning af, hvad der så skal ske i den pågældende situation. Men altså ude på stedet, ude hvor man kontrollerer, er det et meget, meget effektivt redskab at bruge i arbejdet i forbindelse med at opklare forbrydelser eller at pågribe forbrydere.

Derfor ser vi fra De Konservatives side frem til, at vi får endnu bedre muligheder for at pågribe forbrydere og uønskede og finde genstande, som skal beslaglægges – det kan være ting, som er efterlyst, fordi de er stjålet osv. – og at man med SIS II-systemet, altså anden generation, følger den teknologiske udvikling.

Det er også vigtigt, at vi holder os for øje, at samtidig med at den teknologiske udvikling udvider sig, får vi mange flere muligheder, og så er der altså også den mulighed, at forbryderne går hen og benytter sig af den teknologiske udvikling, og hvis vi skal kunne følge med, skal vi selvfølgelig have de rigtige og de mest effektive værktøjer at gøre det med.

Det er jo vigtigt med et tæt samarbejde i EU på tværs af landegrænserne i kampen mod forbryderne, og derfor er vi meget tilfredse med, at man nu har fundet frem til et andengenerations-system, som vi bakker op om, og vi kan anbefale lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så det er hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Schengeninformationssystemet er blevet moderniseret og ajourført efter de første års funktion. Schengeninformationssystemet eller SIS er en vigtig del af det fælles politisamarbejde i EU. Der samles data om efterlyste og eftersøgte personer, om udlændinge, der nægtes indrejse i de enkelte lande, og om tyvekoster som f.eks. stjålne biler og andre genstande, der skal bruges som bevismateriale i straffesager.

Det nye i SIS II i forhold til SIS I er dels nogle lempelser i betingelserne for at inddrage personer i registeret, nu skal der kun være mistanke om én grov forbrydelse mod tidligere et større antal, dels udvidede muligheder for at opbevare fotos og fingeraftryk med henblik på identifikation af de pågældende personer.

Der bliver også større sikkerhed for, at en identifikation af en registreret person bliver entydig. Sammenkobling af personer og f.eks. genstande vil også blive udvidet med det formål at lette opklaringen af kriminalitet, der har forgreninger i flere lande.

Kl. 11.15

Endelig åbnes der op for, at oplysninger om bortkomne eller stjålne pas kan udveksles med den anden internationale politisamarbejdsorganisation, Interpol. Databeskyttelsen er den samme som i SIS I, men Det Radikale Venstre er dog opmærksom på Datatilsynets hørings svar, hvori det påpeges, at man skal sikre, at kun data, som er af tilstrækkelig kvalitet, anvendes i forhold til personer, og at der findes garantier til sikring af, at data er tilstrækkelig entydige. Vi har i den forbindelse også mærket os Justitsministeriets svar.

På grund af de danske EU-forbehold om retslige og indre anliggender skal vi gå denne lidt besværlige omvej med at vedtage det her i Folketingssalen for at tilslutte os SIS II. Det ville Det Radikale Venstre selvfølgelig gerne have været foruden. Vi synes, det havde været lettere, hvis vi ikke havde haft forbeholdet, men havde været fuldt og helt medlem af EU. Denne teknikalitet skal dog ikke forhindre, at Det Radikale Venstre tilslutter sig forslaget her i Folketinget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Flere ordførere har talt om behovet for politisamarbejde på tværs af grænserne, og der er ingen tvivl om, at der selvfølgelig er et behov for,

at man politimæssigt kan arbejde sammen på tværs af grænser. Det siger sig selv, når megen kriminalitet også i dag foregår på tværs af grænser. Men problemet er, at man overhovedet ikke har taget hensyn til, at de systemer, vi har opbygget i de enkelte lande for, hvornår vi registrerer, hvad der er en forbrydelse, hvilke straffe der gives, hvordan politiet er reguleret osv., er utrolig forskellige mellem de forskellige lande i EU og i Schengensystemet.

Det er meget forskelligt, hvordan reglerne er, og hvordan opfattelsen er i Danmark og i f.eks. Grækenland eller Litauen. Det er absolut ikke de samme måder, ikke de samme hensyn, vi har taget. Alligevel har man med hele Schengensystemet valgt at kortslutte så at sige det sammensurium af forskellige regler, som vores retssystemer er opbygget af, ligesom man i øvrigt gør med den øvrige harmonisering på hele det strafretlige område.

Man har ladet det gå utrolig stærkt med at kunne registrere borgere, arrestere borgere, udlevere dem, udlevere oplysninger om borgere osv. på tværs af grænserne, mens hele det regelværk, som er en meget væsentlig del af retssamfundet, nemlig det, der skal sikre borgernes retssikkerhed mod vilkårlig forfølgelse, mod at uskyldige bliver sat i fængsel, har man slet ikke brugt de samme kræfter på, og det halter langt, langt bagefter.

Derfor er Enhedslisten også imod Schengensamarbejdet. Vi er imod det registreringssystem, der findes i dag, og også den udbygning af det, der ligger i det her forslag. Vi synes, det er et stort problem, at man registrerer så mange mennesker på så dårligt et grundlag, og at der er så lidt kontrol.

I Politiken i dag kan man se, at Datatilsynet nu går ind i en sag, hvor en dansker fejlagtigt er blevet registreret i Schengensamarbejdet som en såkaldt uønsket fra et tredjeland, altså en person, der skal smides ud af Europa, uanset i hvilket af Schengenlandene han bliver stoppet. Det er jo nok ikke så sjovt at være den borger, der pludselig bliver udsat for det.

Den slags fejl skulle vi gerne gøre hvad vi overhovedet kan for at undgå, men det er bare ikke det formål, man har som hovedprioritet, når man opbygger de her forskellige systemer og den meget ringe kontrol, der er med dem, altså at man skal undgå at uskyldige bliver fejlregistreret, skal undgå, at der opstår problemer, skal sikre sig, at man kun registrerer folk, hvis der virkelig er et ordentligt grundlag for det.

Dertil kommer så, at det, vi har kunnet se i praksis, at man bruger de her registre og systemer til, er i et vist omfang også at forhindre folk i at udøve deres lovlige demokratiske rettigheder til at demonstrere, til at kunne rejse frit mellem landene, når de ønsker at deltage i demonstrationer rundt om. Der er desværre alt for mange eksempler på, at folk har fået at vide, at de ikke måtte rejse, ikke måtte tage fra et land til et andet for at deltage i lovlige, fredelige demonstrationer.

Det mener vi også er et meget alvorligt aspekt ved hele den registrering, der er opbygget. Vi mener i allerhøjeste grad, der er brug for, at man sætter retssamfundet og retssikkerhedsgarantier på dagsordenen og begynder at bruge sin politiske energi på at sikre borgernes retssikkerhed i Europa frem for kun at se på, hvordan man kan lave yderligere registreringer og indskrænkninger i borgernes rettigheder.

Kl. 11.20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne her takke for den meget brede opbakning, der er til gennemførelse af SIS II-systemet. Det, der jo egentlig var baggrunden for, at SIS I skulle omdannes til et SIS II, var sådan set udvidelsen af EU med ti nye medlemslande. Det gamle SIS-system kunne simpelt hen ikke indeholde ti nye medlemslande. Uden at jeg kan sige det helt præcist, mener jeg, at det var omkring 20 medlemslande, som systemet kunne, om man så må sige, håndtere, og derfor skulle der udvikles et nyt system, i og med EU var blevet udvidet med en stor kreds af lande. Og i den forbindelse var vurderingen den: Jamen lad os så gå ind at se på, om der er andre steder, hvor systemet har behov for nogle tilpasninger? Er der nogen ting i praksis, hvor vi har kunnet se, at her er der behov for lige at få justeret lidt på tingene? Det er en af grundene til, at vi behandler lovforslaget her i dag, således at rådsafgørelsen kan blive gennemført.

Nogle af de ting, som flere af ordførerne har været inde på, og som man har valgt at sige, at der er behov for at justere på, er jo bl.a. den her mulighed for direkte søgninger i den centrale SIS II-database og mulighed for her i første omgang at indlæse fotos og fingeraftryk, således at man kan bruge den som en ekstra sikkerhed for at identificere en person, som man har fået et hit på, altså som man har fundet i systemet.

For så vidt angår hele spørgsmålet om biometriske kendetegn, er det også hensigten på læn-

gere sigt, når man får en teknik, der er præcis nok og god nok, at man selvfølgelig skal have et system, hvor man kan bruge fingeraftryk eller andet til at kunne identificere personer. Det vil da være en stor styrkelse, nu hvor vi diskuterer hele spørgsmålet omkring retssikkerhed, at man er sikker på, at det er den rigtige person, der er identificeret, ikke bare en person, der har det samme navn og samme adresse, men altså også det helt rigtige fingeraftryk.

Der er mulighed for at indlæse den europæiske arrestordre i SIS II, og der bliver nu stillet krav om, at der skal være indlæst visse minimumsoplysninger.

De materielle betingelser bliver lempet. Men jeg vil sige, at jeg synes, det er meget enkelt at forstå for almindelige borgere, at tidligere var betingelsen for at blive indberettet i SIS-systemet, at man skulle have begået flere strafbare forhold. Nu lemper man og siger, at et enkelt groft strafbart forhold er nok til at komme ind i systemet. Og jeg kunne blive ved.

Men det korte af det lange er, at de justeringer af Schengeninformationssystemet, som vi behandler her i dag, som sagt er ting, der er blevet rejst, og som gør det mere praktisk anvendeligt. Og derfor er jeg også glad for, at der har været så bred tilslutning til forslaget her i dag.

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, der rejste et teknisk temmelig kompliceret spørgsmål om, hvad status er for Grønland og Færøerne, at det er jeg simpelt hen ikke i stand til at svare fyldestgørende på. Vi bliver simpelt hen nødt til at undersøge noget teknisk. Så jeg vil foreslå hr. Morten Messerschmidt, at der bliver stillet et skriftligt spørgsmål. Så skal vi nok gå i gang med at svare på det. Men jeg kan simpelt hen ikke svare fyldestgørende på det i dag.

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg også på det her punkt ved, at der er en uenighed, og at Enhedslisten sådan set grundlæggende er fuldstændig modstander af det her system. Altså, man kan sige, Schengen er én diskussion, men Schengeninformationssystemet i sig selv er jo også en diskussion. Jeg argumenterer her for, hvorfor jeg synes, at det er et godt system, men jeg kan dog ikke undlade at sige, nu hvor fru Line Barfod ligefrem rejser problemstillingen om, hvorfor folk ikke kan få lov til at rejse ind til lovlige, fredelige demonstrationer, at jeg synes, at det er godt, vi har sådan noget som Schengeninformationssystemet. Ikke mindst efter de uroligheder der har været på Nørrebro, synes jeg altså, det er utrolig godt, at politiet har et vå-

ben til at sortere de mennesker fra, der kun møder op med én sag på dagsordenen, og det er at lave ballade.

Jeg har aldrig hørt om, at de personer, der ikke begår noget strafbart, der ikke kaster med brosten, der ikke overfalder betjente osv., men står fuldstændig fredeligt med et skilt og aldrig foretager sig noget som helst, er dem, der ligesom er blevet ramt af de her Schengeninformationssystemer. Det har jeg ikke hørt nogen eksempler på.

I og med at det er flere grove strafbare forhold, der skal til for overhovedet at komme ind i systemet, vil jeg sige, at jeg synes, det vil være forkert at give befolkningen den opfattelse, at det sådan er uskyldige demonstranter, der lige pludselig ikke kan færdes frit. Jeg mener, at hvert enkelt medlemsland fuldt ud skal være i stand til at kontrollere, at i en situation, som f.eks. den, der opstod i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset, må man altså sikre sig dels at få styr på de uromagere, der er her i Danmark, dels at der ikke kommer folk syd-, nord-, øst- eller vestfra, der kommer ind og er med til at skabe endnu større kaos.

Kl. 11.25

Jeg synes altså, det er meget tankevækkende, at ud af den store gruppe af mennesker, der blev varetægtsfængslet, var der faktisk en meget stor del, der var fra udlandet. Og jeg synes, det er meget, meget, meget bekymrende, hvis ikke der er den mulighed for, at man kan sige, at et land er i sin gode ret til at sige til folk, der møder op ved grænsen: Vi ønsker faktisk ikke at have besøg af dig, for vi er altså bange for, at det er med til at eskalere en konflikt.

Så jeg vil sige til fru Line Barfod – vel vidende, at det her nok skal afstedkomme en god runde med diskussion – at jeg netop synes, at det er en af begrundelserne for, hvorfor sådan et system her kan være godt, nemlig det, at det giver myndighederne en mulighed for at kunne afvise folk.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi kan sagtens tage en lang debat om Ungdomshuset, og det, der er foregået der. Det foreslår jeg vi gør på et andet tidspunkt.

Jeg vil bare bemærke, at nogle af dem, der blev varetægtsfængslet, altså var folk, der blev taget i en seng, mens de lå og sov, før de overhovedet havde nået at være ude på gaden. Jeg synes, det så er lidt voldsomt at sige, at det er dem,

der har været ude og kaste med brosten. Det er noget, retten skal tage stilling til, og jeg går ud fra, at ministeren holder fast i, som jeg lige har fået et skriftligt svar på fra ministeren, at hun ikke kan udtale sig om folks skyldsspørgsmål, før det er afgjort ved retten.

Det andet er så: Hvornår er det, folk er blevet stoppet ved grænsen? For det er jo ikke det, vi snakker om i forbindelse med Ungdomshuset. Det er en lang række andre situationer. En af de sager, vi har haft, er om en dansker, der er med i Foreningen Jyder Mod Overflødige Motorveje, som havde fået en dom for at male et billede på en motorvejsbro, og som ikke fik lov til at komme med for at deltage i en fredelig demonstration i Sverige. Det er den type folk, jeg snakker om, der kan risikere ikke at få lov til at udøve deres lovlige, demokratiske ret til at deltage i en demonstration. Det mener jeg er et problem.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at man naturligvis ikke skal udtale sig om enkeltsager, og at vi heldigvis har domstolene til at tage stilling til dem. Men for så vidt angår Ungdomshuset, må jeg bare gentage, at der var en meget, meget stor gruppe af udlændinge, som var involverede i de her uroligheder, og der synes jeg i den type tilfælde er det da ganske udmærket, at politiet har en mulighed for at holde de personer ude, som er på vej til Danmark, og som i hvert fald ikke vil bidrage til, at ro og orden bliver genoprettet hurtigt.

For så vidt angår den anden sag, kender jeg slet ikke detaljerne, men kan blot sige, at det jo har konsekvenser, hvis man begår groft hærværk, og folk må stå ved de handlinger, som de begår. Jeg kender som sagt ikke den enkeltsag, men det er ikke mit indtryk, at det her system ikke er meget velfungerende.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som sagt vil jeg foreslå, at vi på et senere tidspunkt tager en debat om Ungdomshuset og de ting, der er foregået der, fordi det kræver noget mere tid, end vi har her.

Men jeg synes, det er et problem, hvis jeg skal forstå ministerens udtalelse sådan, at folk, der på et eller andet tidspunkt i deres liv har begået noget strafbart som f.eks. at male et billede på en motorvejsbro, fremover vil være forhindret i at

deltage i lovlige, politiske demonstrationer i andre lande i Europa. Det synes jeg er et ganske alvorligt retssikkerhedsmæssigt problem, hvis det er det, ministeren står og giver udtryk for. Og jeg håber, ministeren nu kan sige, at jeg har misforstået hende.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg ikke kender nok til den enkelte sag om motorvejs hærværket til at vide, hvad der er op og ned på den sag. Men jeg vil sige til fru Line Barfod, og det er min helt klare politiske overbevisning, at når man begår grove strafbare handlinger har det konsekvenser for en, og så har det også konsekvenser for en, når man ønsker at overskride landegrænser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 28/2 2007).

Sammen med denne sag foretoges:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 28/2 2007).

Lovforslagene sattes til forhandling.